27. III. 1918

Ms 1113
NARODNA IN UNIVERZITETNA KNJIŽNICA
LJUBLJANA
D 162, 36.4

4

Velespoštovana gospa!

Blagovolite sprejeti za ljubeznive vrstice prav iskreno zahvalo. Istotako za Tišovo sliko. Kristusa slikati, je pač težavna stvar, in mislim, da ga še noben slikar ni naslikal takega, kakršnje v resnici bil in ga ne bode. – Istotako najlepša hvala za l. p. k. „Ž. knjigo", ki sem ga sedaj vendar dobil. Le gorje pa je bila krivda, da so se izgubili prvi trije izvodi te številke, nekoliko v napaki pri naslovu, ker je bilo namreč tudi kam napisano: Štajersko, namesto Koroško. Ker sem št. 3. dobil zvišo, onega hvaležno vračam.

Boje imate! A brez velikih posebnih bolečin se ni porodila in ni zrastla nobena lepa, velika in plemenita ideja, nobeno delo, ki sega v srce tisočerih. Boji in trpljenje so nam potrebni! Dan na dan spoznavam to bolj. V čim več mora človek trpeti, čim bolj se bojevati in braniti z vsemi močmi, tem manj se trpljenja boji. Saj bi nekdaj mislil, da ne vzdržim tega, kar

rem tpel za leta. Danes mislim: „hogoče, da pride še kaj hujšega! Ka naj pride! Z božjo pomočjo prebijem še to." Morda mi odjedo še ta košček kruha, ki je zaslužen z mnogim delom, saj ni niru od zore do mraka, in ki je ob tukajšnjih razmerah brivek dovolj. Še vamreč neprestano napadajo: „Freie Stimmen", „Deutsche Wochtag" in taki lepi listi. Baš moči sem bral „Freie Stimmen": Der Pfarrer Hasko geht schon wieder herum und sammelt Unterschriften für die Jugoslavija." In da porabljam za to šolske otroke itd. Ke zlagano! A ker vedo, da je naš sedanji v Nemčije pivandrani škof prepovedal duhovščini – seve samo slovenski, in to v 20. stoletju, v časa demokracije! — vzak stila o politiko, upajo, da me bodo pač na ta način mučili. Ka nič zato.

Veseli me, da Vam list prospeva; dela Vam daje naš tudi dovolj.

S slikami je križ! Znam tukaj le par amaterskih, od g. Liška, poštnega uradnika v Beljaku. Prilagam eno, ker ni najlepša, a kaže obraz menda še najbolj izrazito. Z g. Neubauerjem sva si bož proces podobna. – Ali gospod kaj piše? Težko je dobiti kak glas od njega. – Veste, dasi imam Kreka zelo rad, a tega mu ne morem še čez grob prav odpustiti, da ni skrbel za izboljšanje učiteljskih plač na Kranjskem. A mogoče, da je hotel, pa ni prodrl. Zdi se mi skoro nemogoče, da bita izkantala dotra. val!

X Kar vidi se iz članka, kako jim je hudo, da nisem več v ječi ali že na visilcah!

Priporočam se tudi za kako sliko in prav lepo prosim za njo.

Blagoslovljeno Vam aleluja

vošči in Vas posebnim spoštovanjem

pozdravlja vedno vdani Hoštoy

Št. Vid 27/3 18